

VOLTA PEL MÓN AMB LA SEU VELLA

TANIT GONZÁLEZ & JORDI MERCADÉ

Divuit mesos de viatge!!! / 49

Feia temps que tots dos teníem en ment la frase que va dir San Agustí de que "El món és com un llibre obert, qui no viatja, només ha llegit la primera plana". Teníem la sensació de que volíem viatjar, veure món, llegir diverses pàgines d'aquest fantàstic llibre que es diu planeta terra. A vegades amb l'agosarat pensament de llegir tot el llibre!

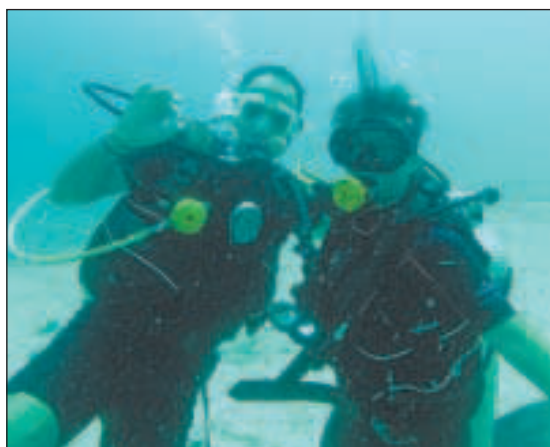
Quan vam començar a llegir vam començar a sentir que el llibre és tan intens, tan diferent, tan bonic, tan gran, tan increïble, no tan sols necessitariem diversos viatges per poder llegir-lo, si no, diverses vides. El món és immens. Immens de bellesa, de magnitud, de bondat, de similituds, de diferències... que no s'acaba mai.

Al mateix temps creiem que viatjar és renunciar. Sembla que divuit mesos són molts, que si que ho són!, i que són temps suficient per fer tot allò que vols fer, veure, visitar... Però finalment resulta que no pots fer-ho tot! A vegades dèiem "ara que som aquí, anem a fer això, o anem a visitar a aquells amics, o a conèixer allò..." i sovint vam escollir continuar el camí sense poder realitzar totes les opcions plantejades, ja que en algun lloc has de marcar el límit, perquè si no, mai s'acaba la curiositat de voler viure i gaudir aquestes experiències.

Teníem objectius clars, alguns no tant, canvis de destí a últim moment, certes, inseguretats; Com la vida mateixa! I el que sí que és segur és que tot continua, tot es canviant, a vegades diferent del que havies imaginat, però continua. I habitualment cap a quelcom millor i sorprenent.

LA RECOMPENSA

Quelcom que volem ressaltar de la nostra experiència nòmada és, tal com deia Bill Bryson: "La recompensa i el luxe més gran de viatjar és, cada dia, poder experimentar coses com si fos la primera vegada, estar en una posició en la que gairebé res ens és tan familiar com per donar-ho per descomptat". És magnífic. És viure el moment. És innocència. És curiositat. És descobriment. És ingenuïtat. És màgia... descobrir la vida amb màgia! Hem tingut el luxe d'estar un any i mig on cada dia hi havia quelcom que era la primera vegada que el vivíem!

La volta al món / descobrint cultures que ens han canviat com a persones

Viatjar, ens ha fet tenir opinió pròpia lluny de la inconsciència dels estereotips, socials, polítics, religiosos o culturals amb els que vivim diàriament i els considerem cegament com a veritat. Creiem que ara mateix disposem de més obertura per veure l'evidència del que tenim davant sense arribar a jutjar-la, i si ho fem, adonar-nos que estem jutjant, sense posar la ment racional a treballar buscant raons i motius per justificar el que ja prèviament donàvem per vàlid.

Estem sentint, que un cop hem arribat, hi ha unes tendències, unes costums, que tornen, i és fàcil agafar hàbits de conducta o de pensament iguals que els que teníem abans de marxar. Per tant, volem intentar, tal com va dir Henry Miller: "Que la nostra destinació mai sigui un lloc, sinó una nova forma de veure les coses". No sembla fàcil!

Un altre factor important en el viatge es la convivència entre nosaltres, i com va dir Mark Twain: "He

arribat a la conclusió que la forma més segura per descobrir si certes persones t'agraden o les odies és viatjar amb elles", que savi! Teníem claríssim que en els mesos de viatge potser escollíem camins diferents. Ho vivíem amb certa por i amb certa acceptació. Podia passar, encara que no ho volíem i per això hem treballat la nostra relació de valent! I finalment l'experiència de viatjar en parella ens ha fet enfortir-la sense cap mena de dubte. Us imagineu 24 hores junts amb la mateixa persona tan de temps? Doncs ho hem aconseguit!

CULTURES DIFERENTS

Mirant-ho ara mateix, el contacte amb cultures diferents ens ha enriquit, ens ha obert la ment, ens ha posat en contacte amb nosaltres mateixos i ens ha obert més al canvi. Amb cada país que hem visitat, amb cada menjar diferent que hem tastat, amb cada olor que hem olorat, amb cada persona que hem conegut... amb tot plegat hem crescut i hem canviat. Ara som diferents. Som el Jordi i la Tanit amb uns ulls i amb unes ulleres per veure d'una altra manera la fascinant realitat. Un cop retornats però estem en el procés de com veiem aquí les coses... Si aquestes ulleres aquí ens serveixen o si cal canviar-li els vidres...

A part que ja coneixíem la frase de Carlo Goldoni: "Un viatger savi mai menysprea al seu propi país", allò cert és que viatjant hem valorat més la nostra terra. Podria ser que fos per enyorança, per què és allò que coneixem o per ser un símbol d'identitat, però si més no, sortir a veure altres realitats ens ha donat més ganes de viatjar per casa nostra, i valorar d'una altre punt de vista les meravelles que tenim molt a prop de casa, les quals son moltes i molt variades!

Des d'aquí et convidem a viatjar, a prop o lluny, a llocs coneguts o desconeguts, amb companyia o sense, però sempre amb una actitud oberta per descobrir, recordant com Mario Benedetti que "no vagis a creure el que t'expliquen del món, (ni tan sols això que t'estic explicant), ja et vaig dir que el món és incomptable". T'animes? Doncs... Bon viatge i felicitat regrés!

AMB EL SUPORT:

La Mañana

